

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

23. Quomodo Iudas Machabæus c[on]tra Nicanoris ampliſimum exercitum cum paucis dimicaturus, vidit Oniam P[on]tificem orare pro populo Iudæorum, & deinde Ieremiam gladium sibi porrig[en]tem, quo ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

LIBER IIII.

429

In huius diuinæ protectionis perpetuam memoriam, & iugem gratiarum actionem, Amplissimus Senatus in clytę ciuitatis Colonienfis quotannis ipso sanctorum Maurorum festo, quod 15. Octobris celebratur, tredecim grandes cereos donat Basilicę D. Gereonis, qui in crypta eiusdem Basilicę, vbi SS. Maurorum ac Thebæorum corpora requiescunt, tunc per dies aliquot lucere conspiciuntur.

Ex lib. 2. Machabæorum cap. vlt. Iudas Machabæus contra Nicanoris amplissimum exercitum cum paucis dimicaturus, vidit Oniam Pontificem orare pro populo Iudæorum, & deinde Ieremiam gladium sibi porrigentem, quo deiecturus esset aduersarios.

CAP. XXIII.

Nicanor cum summa superbia erectus, cogitaret commune trophæum statuere de Iuda: Machabæus interim confidebat semper cum omni spe auxilium sibi à Deo adfuturum, & hortabatur suos ne formidarent ad aduentum nationum, sed in mente haberent adiutoria sibi facta de cælo, & nunc sperarent ab omnipotente sibi adfuturam victoriam. Et allocutus eos de lege & Prophetis admonens etiam certamina quæ fecerant prius, promptiores constituit eos. Et ita animis eorū erectis, simul ostendebat gentium fallaciam & iuramentorum præuaricationem. Singulos autem illorum armavit non clypei & hastæ
munij

munitione, sed sermonibus optimis & exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod vniuersos lætificauit. Erat autem huiusmodi visus: Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verecundū visu, modestum moribus, & eloquio decorū, & qui à puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendētem, orare pro omni populo Iudæorum. Post hoc apparuisse & alium virum ætate & gloria mirabilem, & magni decoris habitudinem circa illum. Respondentem verò Oniam dixisse: Hic est fratrum amator & populi Israel: hic est qui multum orat pro populo & vniuersa sancta ciuitate, Ieremias Propheta Dei. Extendisse autem Ieremiam dexteram, & dedisse Iudæ gladium aureum, dicentem: Accipe sanctum gladium manus à Deo, in quo deicies aduersarios populi mei Israel. Exhortati itaque Iudæ sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenum confortari, statuerunt dimicare & conflagere fortiter, vt virtus de negotiis iudicaret: eò quòd ciuitas sancta & templum periclitarentur. Erat enim pro vxoribus & filiis, itemque pro fratribus & cognatis minor sollicitudo, maximus verò & primus pro sanctitate timor erat templi, sed & eos qui in ciuitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his, qui congressuri erant. Et cum iam omnes sperarent iudicium futurum, hostesq; ad-

essent,

essent, atque exercitus erat ordinatus, bestig
equitesque opportuno in loco compositi, con
siderans Machabeus aduentum multitudinis,
& apparatus varium armorum, ac ferocita
tum bestiarum, extendens manus in caelum,
prodigia facientem Dominum inuocauit, qui
non secundum armorum potentiam, sed pro
ut ipsi placet, dat dignis victoriam. Dixit au
tem inuocans hoc modo: Tu Domine, qui
misti angelum tuum sub Ezechia rege Iudæ,
& interfecisti de castris Sennacherib centum
octoginta quinque millia, & nunc dominator
caelorum mitte angelum tuum bonum ante
nos, in timore & tremore magnitudinis bra
chij tui: vt metuât, qui cum blasphemia veni
unt aduersus sanctum populum tuum. Nica
nor autem, & qui cum ipso erant cum tubis
& canticis admonebant. Iudas verò & qui
cum eo erant, inuocato Deo, per orationes cõ
gressi sunt, manu quidem pugnantes, sed &
Dominum cordibus orantes, prostrauerunt
non minus triginta quinque millia, præsentia
Dei magnificè delectari. Cumque cessassent,
& cum gaudio redirent, cognouerunt Nica
norem ruisse cum armis suis. Facto itaque cla
more & perturbatione suscitata, patria voce
omnipotentem Dominum benedicebant. Præ
cepit autem Iudas, qui per omnia corpore &
animo mori pro ciuibus paratus erat, caput
Nicanoris & manum cum humero abscissam,
Ieroso-

Ierosolymam perferri. Quò cum peruenisset, conuocatis contribulibus & sacerdotibus ad altare accersijt, & eos, qui in arce erant, & osteso capite Nicanoris, & manu nepharia quã extenderat contra domum sanctum omnipotentis Dei, magnificè gloriatus est. Linguam etiã impij Nicanoris præcisam, iussit particulatim auibus dari, manum autem dementis contra templum suspendi. Omnes igitur celi benedixerunt Dominum, dicentes: Benedictus, qui locum suum incontaminatum serua- uit. Suspendit autem caput Nicanoris in summa arce, vt euidens esset & manifestum signum auxilij Dei. Itaque omnes communi consilio decreuerunt, nullo modo diem istum absque celebritate præterire: habere autem celebritatem annuam pridie Mardochei die.

Nicephor. Callist. li. 17. cap. 17. histor. Eccles. Chosroes Sergiopolim obsidente, innumerabiles propugnatores supra urbem apparent, quo cognito Chosroes obsidionem soluit.

CAP. XXIII.

NON absimile huic est, quod refert Nicephorus de ciuitate Sergiopoli, quam eum Chosroës rex Persarum obsideret, atque in redemptionem ciuitatis sacra templorum donaria ex pacto recepisset, tandem interrogauit, num præterea in vrbe quicquam reliquum esset. Adfuit ibi quædam verum dicere solitus: & Chosroë alia quædam pauca admodum in

vrb